

Reclamació: 103/2018

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública sobre la reclamació d'un ciutadà contra l'Oficina Antifrau de Catalunya per la denegació d'accés als informes raonats i comunicacions al Ministeri Fiscal i a altres autoritats competents derivades de les seves actuacions.

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació contra l'Oficina Antifrau de Catalunya per la denegació d'accés als informes raonats i comunicacions al Ministeri Fiscal i a altres autoritats competents derivades de les seves actuacions.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto l'informe següent:

Antecedents

1. En data 3 de gener de 2018, un ciutadà presenta a l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC), un escrit en el que sol·licita l'accés als documents relacionats amb determinades actuacions dutes a terme durant l'any 2017.

En concret, i a partir del quadre d'investigacions de l'OAC corresponent a l'any 2017, disponible al seu web, es demana l'accés a la informació següent:

- El informes raonats elaborats per l'OAC i tramesos a les administracions objecte de les actuacions d'investigació (set en concret), les sis comunicacions trameses al Ministeri Fiscal, i les vint-i-una comunicacions trameses a les autoritats competents, així com qualsevol resposta informe o actuació que hagués estat realitzada per aquestes autoritats competents i comunicada a l'OAC en relació als fets investigats. I en el seu cas, si arran de la resposta rebuda, l'OAC ha endegat o valora endegar alguna actuació.

2. En data 19 de febrer de 2018, l'OAC dicta resolució (número1/201) mitjançant la qual s'acorda:

- Estimar parcialment la sol·licitud d'accés en el sentit de posar a disposició de la persona sol·licitant la documentació corresponent a una de les set actuacions d'investigació sol·licitada, prèviament anonimitzada, i amb omissió d'apartats afectats per altres límits. En concret, s'acorda facilitar l'informe raonat adreçat al departament de Governació i de Relacions Institucionals, així com la seva resposta i l'informe proposta de valoració per part de l'OAC sobre la resposta donada per la conselleria afectada.

- Desestimar la sol·licitud d'accés en relació amb les comunicacions al Ministeri Fiscal, amb els informes raonats corresponents a sis de les actuacions d'investigació demanats, i a les comunicacions i documentació derivada de determinades actuacions d'investigació, a l'empara dels articles 18.1 de la Llei 12/2008, de 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau, dels articles 21.b) i 23 de la Llei 19/2014 i de l'article 14.1.e) de la Llei 19/2013.

3. En data 27 de febrer de 2018, l'interessat interposa recurs potestatiu de reposició contra la resolució de l'OAC.

4. En data 10 d'abril de 2018, l'interessat presenta reclamació davant la GAIP. En l'escrit d'al·legacions que l'acompanya manifesta el seu desacord amb els motius adduïts per l'OAC per fonamentar la denegació d'accés, i insisteix que li sigui facilitat l'accés a les comunicacions realitzades per l'OAC durant l'any 2017 a Fiscalia o a les Autoritats competents, així com als informes raonats i les respostes o informes derivats de les sis actuacions d'investigació l'accés a les quals han estat denegades.

5. En data 8 de maig de 2018, l'OAC emet informe a petició de la GAIP, en el qual exposa el seu posicionament. Acompanya aquest informe amb una còpia de l'expedient de sol·licitud d'accés.

6. El mateix 8 de maig de 2018, l'OAC, dicta resolució (OAC/PRE/173/2018) estimant parcialment el recurs de reposició presentat pel sol·licitant en el sentit de posar a la seva disposició, prèviament anonimitzada i amb omissió dels apartats afectats pels límits anteriorment invocats, la documentació corresponent un informe raonat adreçat a la Secretaria General del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, així com la resposta i valoracions de la Direcció General de la Inspecció de Treball.

7. En data 11 de maig de 2018, la GAIP sol·licita a aquesta Autoritat que emeti informe en relació amb la reclamació presentada.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades

personals, la Comissió n'ha de emanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades.

El Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals (en endavant, RGPD), d'aplicació des del dia 25 de maig de 2018 (article 99), en la mateixa línia de l'LOPD, i el Reglament de desplegament (RLOPD), defineix les dades personals com "*toda información sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona;*"

Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades de caràcter personal que constin en la informació sol·licitada, com seria el cas del límit establert a l'article 21.1.b) de la LTC, relatiu a la investigació o la sanció d'infraccions penals, administratives o disciplinàries, l'aplicació del qual podria comportar que el dret d'accés de la persona reclamant hagi d'ésser denegat o restringit als efectes de protegir la investigació duta a terme per l'OAC.

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclogui el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern .

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades de caràcter personal.

II

D'acord amb l'article 3.i) de l'LOPD, qualsevol revelació de dades efectuada a una persona diferent de l'interessat, constitueix cessió o comunicació de dades personals. Amb caràcter general, les dades personals només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de la finalitat directament relacionada amb les funcions legítimes del cedent i cessionari, amb el consentiment previ de l'interessat. No obstant això, l'article 11.2 a) l'LOPD habilita la cessió de dades personals sense comptar amb el consentiment de l'interessat quan aquesta estigui emparada en una norma amb rang de Llei.

El nou RGPD no diferencia la cessió de dades a tercers respecte a les altres operacions de tractament, enteses com: *“cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción”* (art. 4.2) RGPD). Definició més extensa, però en la mateixa línia de l'article 3.c) de l'LOPD vigent.

L'article 5.1.a) RGPD estableix que tot tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació amb l'interessat («*licitud, lealtad y transparencia*»). Per tal que aquest tractament sigui lícit cal que concorri el consentiment exprés de l'interessat o una base jurídica que legitimi el tractament, d'acord amb les previsions dels articles 6 i 9 RGPD.

Per altra banda, l'article 86 RGPD, disposa que *“ Los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento.”*

Llei 19/2014, de 29 de desembre de 2014, de transparència, accés a la informació i bon govern, (en endavant LTC), té per objecte regular i garantir la transparència de l'activitat pública, i constitueix la base jurídica que hauria d'emparar l'accés per part del reclamant a la informació personal de terceres persones que pugui contenir la informació sol·licitada.

L'article 18 de la Llei 19/2014 (en endavant LTC), estableix que *“les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”* (apartat 1).

L'article 2 .b) LTC defineix *“informació pública”* com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

En termes similars es pronuncia la Llei 19/2013 en els seus articles 12 (dret d'accés a la informació pública) i 13 (informació pública).

L'Oficina Antifrau de Catalunya, com a entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar adscrita al Parlament de Catalunya, que té com a finalitat prevenir i investigar possibles casos concrets d'ús o destinació il·legals de fons públics o qualsevol altre aprofitament irregular derivat de conductes que comportin conflictes d'interès o l'ús en benefici privat d'informacions derivades de les funcions pròpies del personal al servei del sector públic (article 1 de la Llei 14/2008, de 5 de novembre), resta subjecta a les disposicions de la legislació de transparència, d'acord amb l'article 3.1 b) LTC.

La informació sobre les actuacions dutes a terme per l'OAC, és informació pública als efectes del l'article 2.b) LTC i, per tant, resta sotmesa al regim d'accés previst en la legislació de transparència. No obstant això, d'acord amb l'article 20 i s. de la Llei 19/2014, el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis. En concret i pel que fa a la informació que conté dades de caràcter personal, cal valorar si el dret a la protecció de dades de les persones afectades justificaria o no la limitació del dret d'accés a la informació pública regulat a l'LTC que invoca la persona sol·licitant.

III

La informació sol·licitada forma part dels resultats de les actuacions d'investigació dutes a terme per l'OAC, durant l'any 2017.

Així, l'article 21 de la Llei 14/2008, de 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya, disposa en els apartats 1 i 2:

"1. El director o directora de l'Oficina Antifrau, en l'exercici de les seves atribucions i com a conseqüència de les actuacions portades a terme, emet un informe raonat que ha de trametre a l'autoritat competent, la qual, posteriorment i en un termini de trenta dies, ha d'informar el director o directora de l'Oficina Antifrau sobre les mesures adoptades o bé, si escau, els motius que l'impedeixen actuar d'acord amb les recomanacions i els recordatoris formulats.

2. Si en el curs de les actuacions empreses per l'Oficina Antifrau s'observen indicis que s'han comès infraccions disciplinàries o han tingut lloc conductes o fets presumiblement delictius, el director o directora de l'Oficina Antifrau ho ha de comunicar a l'òrgan competent i també, de manera immediata, al Ministeri Fiscal o a l'autoritat judicial."

L'objectiu de la sol·licitud és, segons indica el mateix reclamant en l'apartat primer de l'escrit adreçat a la GAIP, *"la realització de treballs periodístics per facilitar l'accés ciutadà a la informació pública i el control social de les institucions fiscalitzades per l'OAC."* Addueix, en aquest sentit, a les directrius de treball presentades per l'OAC al Parlament de Catalunya el 14 de desembre de 2016, en els quals s'esmenta de forma explícita el compromís de l'OAC, de **"fer una Oficina més visible, accessible i permeable als controls, i en concret augmentar la informació subministrada al denunciant sobre l'estat de la denúncia, facilitar el control social i agilitzar l'accés dels periodistes als informes i resolucions."**

L'OAC puntualitza en l'informe emès a la GAIP, que les directrius a què fa referència el reclamant tenien la finalitat d'establir en el marc en que s'hauria de seguir l'execució dels objectius marcats per la Institució, i assenyala que en concret la directriu citada pel reclamant ubicada a l'apartat 2.1 sota el títol *"Fomentar la transparència"*, estableix literalment que *"salvats els límits legals, cal augmentar la informació subministrada al denunciant sobre l'estat de la denúncia, facilitar el control social i agilitzar l'accés dels periodistes als informes i resolucions."*

La finalitat de la legislació de transparència és establir un sistema de relació entre persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació

pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública. (article 1.2 LTC).

En aquest context, obtenir informació sobre les actuacions d'investigació dutes a terme per l'OAC hauria de servir per poder avaluar la gestió realitzada per l'OAC en l'exercici de les seves funcions de prevenció i investigació de possibles casos de conductes irregulars del personal al servei del sector públic.

Als efectes de poder avaluar aquesta gestió, hi ha una sèrie d'informació el contingut de la qual no es veuria afectada pel dret a la protecció de dades personals. Així, no suposaria cap inconvenient des de la perspectiva de la protecció de dades personals, l'accés al nombre d'investigacions obertes, els ens o òrgans públics afectats, la matèria objecte de la investigació (actuació en matèria de contractació pública, de subvencions, de selecció de personal, etc.). Tampoc hi hauria cap inconvenient en facilitar informació sobre el resultat d'aquestes actuacions, informant si s'ha dictat arxiu, s'han emès comunicacions al Ministeri Fiscal o a les autoritats competents per l'apreciació d'indicis de la comissió d'infraccions penals o administratives, o si s'han fet recomanacions sobre mesures administratives, financeres o legislatives a prendre per l'ens concernit, sempre que no es facin identificables persones físiques.

Deixant de banda aquestes qüestions, i atesa la naturalesa de les funcions atribuïdes a l'OAC i l'abast de la documentació sol·licitada, és previsible que hi consti nombrosa informació personal que podria afectar a un gran nombre de persones l'accés a les quals correspon analitzar d'acord amb els criteris previstos en els articles 23 i 24 LTC.

IV

L'informe resposta de l'OAC emès a la GAIP, assenyala que en els documents corresponents a les seves actuacions d'investigació, entre d'altres, es poden atribuir conductes contràries a dret a persones determinades o situar aquestes persones en el context d'una situació irregular.

Respecte a aquestes dades, l'article 23 LTC, és clar en establir que: *“ Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també **les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor**, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.”*

L'LTC, exclou la possibilitat d'accedir a la informació referida a la comissió d'infraccions penals o administratives, tret que la sanció o pena comporti l'amonestació pública a l'infractor o que es compti amb el consentiment exprés dels afectats en el moment de formular la sol·licitud, el qual no consta.

En la mesura que les actuacions de l'OAC tinguin per objecte la investigació d'un fets suposadament irregulars atribuïbles a determinades persones, la conducta dels quals podria ser

constitutiva d'infraccions penals o administratives, la informació referida a aquestes persones és mereixedora d'especial protecció.

El reclamant argumenta respecte de les comunicacions a les autoritats competents que l'OAC no és un òrgan jurisdiccional ni té potestat sancionadora, i entén que en les comunicacions que es puguin haver fet a les autoritats competents, l'única informació referida a infraccions comeses que hi podria haver seria aquella que pogués constar en els antecedents dels respectius informes.

Sobre això, apuntar que és indiferent si l'OAC és o no qui sanciona en via administrativa les conductes que investiga. Tal com s'ha apuntat en el fonament anterior, l'article 19.3 de la Llei 14/2008, preveu que els antecedents recollits per l'OAC dins l'àmbit d'actuació que li és propi i en exercici les funcions que li corresponen siguin lliurats a l'autoritat competent per a iniciar, si escau, els procediments administratius de caràcter sancionador o les actuacions penals corresponents. La informació obtinguda que vagi en aquesta línia, estarà relacionada amb la comissió d'infraccions penals o administratives, i per tant, als efectes de la protecció de dades de les persones afectades és plenament aplicable l'article 23 LTC. Això, implica que l'accés a la informació referida al fet de ser investigat com a presumpte responsable d'uns fets que poden ser constitutius d'infraccions ha de ser denegat sobre la base del que preveu la legislació de transparència.

L'accés a la informació sobre els empleats públics que es vegin afectats per haver participat en els procediments administratius que han estat investigats per l'OAC per suposades irregularitats, podria ocasionar un greu perjudici en la privacitat de l'afectat, que pot incidir de manera molt negativa en el seu prestigi professional amb efectes que podrien anar més enllà de l'esfera laboral. Així, per exemple, cal pensar en el dany que es podria ocasionar a un càrrec o empleat públic que es veïés afectat per investigacions en relació amb alguna denúncia sobre una suposada concessió irregular d'una subvenció o l'adjudicació d'un contracte, encara que després les investigacions no es tradueixin en l'atribució directa d'una conducta sancionable al càrrec o empleat que ha intervingut.

Per altra banda, cal tenir present que els resultats de les actuacions d'investigació dutes a terme per l'OAC respecte de possibles actuacions irregulars dels ens públics investigats són provisionals. Les seves conclusions es limiten, en tot cas, a apreciar o no indicis de conductes irregulars que podrien donar lloc o no a l'exigència de responsabilitats en via penal o administrativa, per tal de traslladar-les als òrgans judicials o administratius competents per iniciar els respectius procediments. És en el sí d'aquests procediments on s'ha de determinar l'existència d'irregularitats i la depuració de les responsabilitats que corresponguin. A tal efecte, l'article 19.3 de la Llei 14/2008, de 5 de desembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya, assenyala que *“ Els antecedents recollits per l'Oficina Antifrau dins l'àmbit d'actuació que li és propi i en l'exercici de les funcions que li corresponen han d'esser lliurats a l'autoritat competent per a iniciar, si escau, els procediments administratius de caràcter sancionador o les actuacions penals corresponents.”*

La divulgació d'aquesta informació podria ser contrària al principi de minimització de les dades que exigeix que les dades personals que es tractin siguin exactes. L'article 5. 1. d) RGPD estableix: *“ los datos personales seran: d) exactos y, si fuera necesario, actualizados; se*

adoptarán todas las medidas razonables para que se supriman o rectifiquen sin dilación los datos personales que sean inexactos con respecto a los fines para los que se tratan.”

En aquest sentit, cal impedir l'accés a qualsevol informació que pugui permetre identificar directament o indirecta la persona o persones que puguin resultar responsables dels fets investigats, sens perjudici d'altres limitacions legals que puguin concórrer.

L'OAC justifica la limitació d'accés a determinats informes raonats en el fet que no hi ha encara un decisió o posicionament definitiu respecte a les conclusions d'aquests informes. En aquest sentit, considera que les respostes o documentació que puguin facilitar els ens concernits podria fer variar el criteri incorporat en l'informe inicialment emès, sense que es pugui descartar un nou pronunciament sobre la depuració de les eventuais responsabilitats que se'n poguessin derivar. Mentre existeixi aquesta possibilitat, serà aplicable la limitació d'accés que imposa l'article 23 LTC.

Dins del supòsit de l'article 23 LTC, cal incloure també l'eventual informació mereixedora d'especial protecció que pugui constar respecte de terceres persones alienes als ens públics investigats, per haver participat en els diferents procediments administratius que s'investiguen.

A títol d'exemple, si s'investiga un expedient d'ajuts o subvenció, hi podria constar informació no només sobre qui ha participat en l'atorgament sinó també sobre el beneficiari i/o resta de persones concurrents; si s'investiga un expedient de contractació pública sobre el contractista o altres licitadors; si s'investiga un procés de selecció de personal, sobre la persona seleccionada i/o resta de candidats. La naturalesa de la informació que puguin contenir el conjunt de documents que integren els expedients objecte d'investigació pot ser diversa.

En la mesura que en qualsevol dels documents que es sol·liciten hi constin dades mereixedores d'especial protecció, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, o la comissió d'infraccions penals o administratives, caldrà limitar-ne l'accés, de conformitat amb l'article 23 LTC.

La participació d'aquest tercer en els fets podria ser constitutiva d'alguna infracció penal o administrativa, i per tant, l'accés a aquesta informació toparia amb la limitació prevista en l'article 23 LTC.

V

Al marge de les dades personals dels empleats públics, que puguin resultar afectats pels resultats de les investigacions hi podrien constar, segons apunta l'informe de l'OAC, dades merament identificatives d'altres persones, en el context d'una actuació relacionada amb l'organització, funcionament o activitat de les administracions públiques.

En aquest supòsit s'inclourien les dades identificatives (nom i cognoms i càrrec) dels empleats públics que han intervingut en exercici de les seves funcions en el marc de les actuacions d'inspecció de l'OAC. També podríem entendre incloses en aquest supòsit, les dades identificatives dels empleats públics dels ens concernits que haguessin intervingut en els

diferents procediments que s'investiguen, sempre que les seves actuacions no estiguin relacionades directament amb les suposades conductes irregulars que s'investiguen.

Sobre la possibilitat d'accedir a aquestes dades, cal tenir en compte les previsions de l'article 24.1 de la LTC: *“s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives, llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits”*.

Aquest precepte permet accedir a les dades identificatives dels empleats públics de l'OAC que intervenen en els diferents actuacions per raó de les seves funcions sempre que es tracti de dades que siguin estrictament necessàries per a l'exercici d'aquestes funcions, llevat que concorri alguna circumstància excepcional en la persona afectada (per exemple trobar-se en una situació d'especial vulnerabilitat). En principi s'ha de poder accedir a la informació estrictament necessària per identificar la persona que realitza una actuació administrativa concreta (nom i cognoms) i el càrrec o lloc que ocupa. Qualsevol altra informació de caràcter personal que es facilités en aquest sentit resultaria però excessiva per a la finalitat que justifica l'accés i s'hauria d'ometre.

VI

Més enllà de les dades sobre persones que puguin ser considerades especialment protegides, i per tant, d'accés limitat, no es pot descartar que dins la informació sol·licitada apareguin identificades altres persones que han participat en els diferents procediments administratius que s'investiguen (per ex. procediments concurrencials) sense que resultin per això, afectades per les investigacions realitzades. Tampoc es pot descartar que apareguin identificades persones que declaren com a testimonis, o inclús la persona denunciant del fets suposadament irregulars.

En aquests casos, caldrà fer una ponderació entre els diferents drets i interessos en joc, prevista en l'article 24.2 LTC:

“2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

- a) El temps transcorregut.*
- b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.*
- c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.*
- d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.*
, pot ocasionar un perjudici greu per al prestigi professional de les persona afectada que pot incidir fins i tot en la seva esfera privada. Pensem per exemple, en l'afectació que podria tenir per a un càrrec públic conèixer que ha estat investigat per l'OAC per un

suposat ús irregular de fons públics, sense que després en resultin indicis clars de que això ha estat així.

(...) ”

Pel que fa a la informació sobre els participants en un determinant procediment, cal tenir en compte que dins els expedients tramitats pels diferents ens públics sotmesos a investigació pot haver informació de tipus econòmic, financera, professional, o d'altres dades personals que haguessin pogut aportar els diferents participants en els respectius expedients i la revelació d'aquestes dades suposaria una clara ingerència en la seva privacitat.

El reclamant demana l'accés generalitzat a una sèrie d'actuacions d'investigació amb l'objectiu de realitzar un treball periodístic, als efectes de facilitar a la ciutadania el control social de les institucions fiscalitzades per l'OAC.

En el context d'informació periodística, i als efectes de transparència, pot ser rellevant conèixer quins són els ens investigats i els motius pels quals se'ls ha investigat. La mateixa web publica els diferents ens concernits i les matèries sobre les quals versen les investigacions (subvencions, contractació pública, funció pública, etc.). Més enllà d'això, podria ser rellevant saber si des de l'OAC s'han proposat mesures correctores per esmenar les deficiències que s'hagin pogut detectar, i les respostes obtingudes des dels diferents ens concernits, essent els responsables últims els màxims representants dels mateixos. Aquesta informació seria suficient a efectes d'avaluar la gestió pública i garantir el retiment de comptes, sense necessitat de sacrificar la privacitat de les persones que s'hagin pogut veure involucrades, tenint en compte el perjudici que podria suposar per aquestes persones, la divulgació d'aquesta informació.

En aquest context, l'accés a la identitat de les persones que participen en els diferents procediments administratius que són qüestionats i investigats per l'OAC, no sembla que sempre hagi de ser estrictament necessari. De fet, consta en l'expedient la documentació corresponent a l'informe raonat i a la resposta tramesa pel Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, en relació amb un procés de selecció de personal, en que s'ometen els noms i cognoms de les persones afectades, i no hi ha hagut cap al·legació al respecte per part de la persona que sol·licita la informació.

No sembla per tant, que sigui necessari l'accés a aquesta informació als efectes de poder avaluar la gestió realitzada pels ens públics i garantir el retiment de comptes per part dels seus responsables. El principi de minimització de les dades previst en els articles 5. c) RGPD i 4 LOPD exigeix que les dades personals que es facilitin siguin adequades, pertinents i limitades a allò que sigui necessari per a la finalitat pretesa.

En el supòsit que la informació sol·licitada contingui dades sobre la persona denunciant o informant, cal tenir en compte que d'acord amb l'article 16.3 de la Llei 14/2008:

“3. Qualsevol persona pot adreçar-se a l'Oficina Antifrau per a comunicar presumptes actes de corrupció, pràctiques fraudulentas o conductes il·legals que afectin els interessos generals o la gestió dels fons públics. En aquest cas, s'ha d'acusar recepció de l'escrit o la comunicació rebuts. La persona informant pot sol·licitar que es guardi la confidencialitat

sobre la seva identitat, i el personal de l'Oficina Antifrau està obligat a mantenir-la, excepte en el cas que rebí un requeriment judicial.”

Aquest precepte obliga l'OAC a mantenir la confidencialitat de la persona denunciant, si així ho manifesta, llevat dels casos en que hi hagi un requeriment judicial.

Ara bé, fins i tot si el denunciant no ha manifestat el seu interès en preservar la seva identitat, a efectes de transparència és irrellevant conèixer qui és la persona que informa o comunica actuacions dels ens públics que poden ser irregulars. El mateix és pot dir respecte de les persones que actuen com a testimonis. Per tant, el principi de minimització de les dades (articles 4 LOPD i 5.c) RGPD), impediria també en aquest cas l'accés a dita informació.

A tal efecte, i d'acord amb la ponderació entre els diferents drets i interessos en joc, cal preservar en aquest cas la privacitat d'aquestes persones. Així, l'eventual informació que es pugui facilitar respecte de les actuacions d'investigació dutes a terme per l'OAC, requeriria la prèvia anonimització de les dades referides a aquestes persones.

Conclusió

L'accés de la persona reclamant a la informació personal referida a la comissió d'infraccions penals o administratives continguda en les comunicacions a la Fiscalia, a les autoritats competents en els informes raonats i/o les respostes dels ens concernits a les conclusions d'aquests informes, resta limitat per l'article 23 LTC, llevat que la sol·licitud d'accés s'acompanyi del consentiment exprés i per escrit de la persona afectada.

No resultaria tampoc justificat en aquest cas, l'accés generalitzat a la resta d'informació personal que puguin contenir els documents sol·licitats, tret d'aquelles dades que puguin considerar-se merament identificatives dels empleats públics d'acord amb les previsions de l'article 24.1 LTC.

Barcelona, 5 de juny de 2018